

РЕШЕНИЕ

№ 6055

гр. София, 29.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 10.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6340** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК, във връзка с чл. 40 ЗДОИ.

Образувано е по жалба на К. Й. Т. срещу писмо изх. № 02-6500/16692 от 03.06.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, обективиращо според жалбоподателя отказ за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № 02-6500/16692/19.03.2011 г. Оспорващият твърди, че писмото, макар да изисква от него уточнение представлява по същество си отказ да му се отговори, който е незаконосъобразен. Поради това моли отказът да бъде отменен, а ответникът – да бъде задължен да предостави информацията в поисканата форма.

Ответникът – Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” оспорва жалбата. Поддържа, че искането е удовлетворено, доколкото е било конкретизирано от жалбоподателя.

Съдът, след като се запозна с представените доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 02-6500/16692/19.03.2011 г. К. Й. Т. е поискал от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, да му бъде предоставена цялата информация по мярка 121 „Модернизирание на земеделските стопанства” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., както и по мярка 141 „Подпомагане на полупазарни стопанства в процес на реструктуриране” от същата програма. Желания достъп е бил под формата на преглед на информацията.

Ответникът надлежно и в срок е отговорил на лицето с писмо № 02-6500/16692 от 28.03.2011 г. /стр. 15 от делото/.

Недоволен от съдържанието на отговора, жалбоподателят не е оспорвал писмото като изричен отказ, а с писмо от 04.04.2011 г. под същия номер на преписката е изпратил ново запитване като е уточнил, че „Цялата информация” по посочените от него мерки представляват преписките по административни производства, входяща и изходяща кореспонденция с други органи и институции и пр., а не само публикуваната в Интернет частична информация.

С писмо от 19.04.2011 г. ответникът е дал възможност на жалбоподателя да конкретизира обема на исканата информация, доколкото същата би могла да засегне права, интереси и лични данни на трети лица /във връзка с чл. 31 от ЗДОИ/.

С писмо от 03.05.2011 г. заявителят Т. отново е посочил съдържанието на писмото си от 04.04.2011 г., без да извършва друга конкретизация, като е повторено буквално описанието на исканата информация без повече конкретизация.

С оспореното в настоящото производство писмо от 03.06.2011г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” не се произнася с решение по искането, с което е сезиран, а потвърждава позицията си в предходни писма и отново указва на лицето, че следва да конкретизира искането си по отношение обхвата на документите, до които желае достъп.

Недоволен от този отговор жалбоподателят депозира жалба пред настоящия съд.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното писмо е издадено от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, който безспорно е задължено лице по ЗДОИ.

Допуснати са нарушения на изискванията за форма на оспорения акт, макар и те да не са съществени. ЗДОИ е специален по отношение на АПК, но несъмнено отказите за предоставяне на обществена информация имат всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК, доколкото с него се засяга правото на заявителя да получи достъп до обществена информация. Следователно при издаването на индивидуалния административен акт по ЗДОИ за неуредените случаи следва да се прилага АПК. Разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ определя съдържанието на решението за отказ за предоставяне на достъп - правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Това обаче не означава, че актът не следва да съдържа и предвидените в чл. 59, ал.2 АПК реквизити, а именно наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, разпоредителна част. Оспореният административен акт е обективиран под формата на писмо и в него липсва разпоредителна част и не е посочен редът за обжалването му. Въпреки допуснатото нарушение, съдът намира, че то не е съществено и не води до унищожаване на акта. Волята на административния орган е ясна.

Липсата на разпоредителна част затруднява защитата на засегнатите лица и административният орган следва да се придържа към изискванията на АПК за форма на акта. Що се отнася до реда за обжалване, това, че той не е упоменат, само по себе си не опорочава акта, а води до неблагоприятна последица за самия административен орган – удължаване на сроковете за оспорване съгласно чл.140 АПК.

Съдът намира, че органът двукратно е бил сезиран с искане за предоставяне на информация по ЗДОИ, като предмет на настоящото производство е произнасянето му по искане на жалбоподателя от 04.04.2011 г. Подаденото съгласно чл. 24 ЗДОИ писмено заявление е разгледано в предвидения в чл. 28 срок.

Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Р. Б. и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, се разделя, съгласно чл. 9, на официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Независимо от вида на информацията, достъпът до нея е свободен, съгласно чл. 12 и чл.13 ЗДОИ. Но достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, съгласно чл.13, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.

Поисканата от жалбоподателя информация в по-голямата си част следва да се квалифицира като служебна такава, доколкото множество от подзаконовите нормативни актове във връзка с функционирането и произнасянето на ДФ „Земеделие” – РА /ДФЗ/ /напр. Наредба № 3/1999г. и Наредба 105 от 22.08.2006г./ изрично предвиждат възможност за предоставяне на информация от регистъра и информационната система именно по реда на ЗДОИ.

Действително част от данните, които се съхраняват от ДФЗ касаят лични данни, за които не е приложим редът за предоставяне на информация, предвиден в ЗДОИ. От друга страна, когато исканата информация касае трети лица, съгласно чл. 31 ЗДОИ, съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението по чл. 24. В решението си по чл. 28, ал. 2 съответният орган е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасящата се до него информация. При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по ал. 1 или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не е необходимо съгласието на третите лица, тъй като те са задължени субекти. Под „задължен субект” разпоредбата на чл. 31, ал.5 ЗДОИ има предвид такъв по смисъла на ЗДОИ, който е задължен да предоставя обществен информация. Земеделските производители не попадат в кръга на задължените субекти по ЗДОИ, липсват и данни за надделяващ обществен интерес от разкриване на информацията. За да откаже достъп на това основание обаче, ответникът е следвало да поиска съгласието на съответните трети лица.

В конкретния случай това е било невъзможно. Заявлението за достъп до информация е формулирано твърде общо, като искане за пълен достъп до „цялата информация, касаеща мерки 121 и 141 от Програмата за развитие на селските райони за периода от 2007-2013г.“. Това е пречка административният орган да прецени необходимостта от прилагане на чл. 31 ЗДОИ, а в тази връзка и основателността на искането. На основание чл. 29 ЗДОИ, заявителят е следвало да бъде уведомен за това и да му се даде право да уточни предмета на исканата обществена информация в посочения от закона срок. В този случай срокът по чл. 28, ал. 1 започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация. Ако заявителят не уточни конкретен предмет на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението следва да се остави без разглеждане, а не да се дават нови указания без срок за конкретизация на искането и да се продължава административното производство по предоставяне на достъп до обществена информация.

Ако след уточняване на заявлението по реда на чл. 29 ЗДОИ ответникът прецени, че исканата информация касае лични данни, съответно трети лица, следва да има предвид чл. 2, ал.4 ЗДОИ, съответно да приложи чл. 31 ЗДОИ.

Като не е изпълнил задължението си по чл. 29 ЗДОИ и не е изискал от заявителя уточняване на заявлението като му укаже конкретен срок и съответно последиците от неотстраняване на непълнотите и неяснотите в заявлението, ответникът е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което му е попречило да извърши конкретна преценка на основателността на подаденото заявление.

По изложените съображения жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Преписката следва да бъде върната на административния орган, на основание чл. 173, ал.2 АПК.

На основание чл. 143, ал.4 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 10 лв.

Водим от горното Административен съд София-град, Второ отделение 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Й. Т. от [населено място] писмо с изх. № 02-6500/16692 от 03.06.2011г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, обективиращо отказ за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № 02-6500/16692/04.04.2011 г.

ВРЪЩА преписката на ответника за процедиране съгласно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на К. Й. Т., ЕГН [ЕГН], съдебни разноски в размер на 10 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: